

מ"ת 48594/08/19 - מדינת ישראל נגד עלי ערמוש, אמין יאסין

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 48594-08-19 מדינת ישראל נ' ערמוש(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. עלי ערמוש (עציר) 2. אמין יאסין (עציר)

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות ביטחון וקשירת קשר לפשע.

תמצית העובדות לפי כתב האישום -

1. בין המשיבים קיימת היכרות ארוכת שנים. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, המשיב 2 היה סטודנט לרפואה בסלובקיה.

החל משנת 2014 ועד למעצרם המשיבים תמכו ברעיונות ארגון דאע"ש, היו חברים בקבוצות וערוצי טלגרם רבים והעבירו לאחרים תכנים אודות הארגון. החל מחודש 3/18 חיזק המשיב 1 תפיסתו האידיאולוגית והעמיק תמיכתו בארגון.

2. בסוף שנת 2018 תחילת 2019 התקרבו המשיבים על רקע תמיכתם בארגון והעבירו ביניהם תכניו. מסגרת תמיכתם פעלו המשיבים להפצת משנת הארגון וסיוע, תוך יצירת קשר עם תומכי ופעילי הארגון.

3. האישום הראשון, מייחס למשיב 1 עבירות של מגע עם סוכן חוץ בשם "ריאח", תושב סוריה הפעיל בארגון, אימונים או הדרכות למטרות טרור ומתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור.

4. האישום השני מייחס למשיב 2 עבירות של מגע עם סוכן חוץ המכונה "אבו צוהייב" ועם המכונה "רואבט נאשר ניו" לגביהם קיים יסוד סביר לחשוד כי הם חברים בארגון מחבלים, אימונים או הדרכות למטרות טרור, מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור וחדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת.

5. עפ"י האישום השלישי - מהלך חודש 6/19 קשרו המשיבים קשר לגרום למותו של ריאן חג'אזי (להלן: "ריאן"), קרוב משפחתו של המשיב 2, אשר שירת בעבר כחייל בצבא ארה"ב, נוכח חשדם כי השתתף בהרג מוסלמים.

עפ"י תכנית הקשר, תכננו המשיבים לגרום למותו של ריאן כאשר יגיע לביקור בארץ, באמצעות הטמנת חומר נפץ ברכב אותו ישכור. המשיב 2 הציע כי ישתמשו לצורך הכנת חומר נפץ בחומרים כימיים מסוג חמצן ואצטון, אותם הכיר מלימודיו.

המשיב 2 חיפש אודות החומרים הכימיים בגוגל וגלש באתר בו ניתן לרכשם. המשיב 1 צפה בסרטונים אודות חומר הנפץ.

סופו של יום התכנית לא יצאה אל הפועל.

6. במעשיהם קשרו המשיבים קשר לפשע - רצח בנסיבות מחמירות.

7. **המשיבים הסכימו לקיום תשתית ראייתית לכאורית לעניין שני האישומים הראשונים, והמחלוקת היא אך לעניין האישום השלישי.**

טענות המבקשת -

8. יש לבחון האישום השלישי מול עבירות של אימונים או הדרכה למטרות טרור, לגביהן אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה. זאת, נוכח העובדה כי מעשים אלו מעידים על צבירת ידע של המשיבים לשימוש בחומרי נפץ ומטענים.

9. המשיב 2 אישר כי שוחח עם המשיב 1 על ריאן והאפשרויות בהן ניתן להרוג אותו. כמו כן, אישר כי מכיר את חומרי החבלה עליהם שוחח עם המשיב 1 מלימודיו.

10. המשיב 1 אישר בחקירתו כי שוחח עם המשיב 2 על אפשרות לשים באגוז הרכב של ריאן פרוקסיד אצטון שיפוצץ את הרכב. קרא כי החומר מאוד דליק, וחיפש ביוטיב השפעות החומר.

11. המשיב 2 אישר בחקירה כי מהלך התכתבות עם המשיב 1 סיפר לו שניתן להכין חומר נפץ מחומרים פשוטים אותם ניתן לרכוש בכל חנות, מהם ניתן להכין פרוקסיד אצטון.

12. המשיב 1 טען בחקירה כי הרגיש שהמשיב 2 רציני בנושא הריגת ריאן.

טענות המשיבים -

13. אליבא המשיבים לא התקיים היסוד הנפשי על מנת להוציא הקשר לרצח אל הפועל. ההתקשרות בין המשיבים לעניין זה היתה למראית עין וחוסר כוונה פלילית לממשו.
14. המשיב 2 טען בחקירה כי כלל לא התכוונו להוציא אל הפועל את הרצח של ריאן, אלא הכל נשאר בגדר דיבורים.
15. השיחה בין המשיבים בעניין התקיימה פעם אחת ולא מעבר לכך, שלא הייתה בה רצינות או כוונה.
16. חומרת העבירה אינה מהווה עילת למעצר עד תום ההליכים. כל עדי התביעה הם שוטרים ואנשי ביטחון, ועל כן אין חשש לשיבוש או השפעה על עדים.
17. המשיבים נעדרים עבר פלילי.
18. בשנת 2018 נפתח למשיב 1 תיק פלילי (תפ 20477-02-18) בהן נחשד באותן עבירות, ושחרר לאחר שמסר הודעה ע"י השב"כ. התיק נסגר מחוסר ראיות. העובדות בתיק דנן למעשה חוזרות על העובדות מהתיק הקודם.

דין והכרעה -

19. אבהיר ואדגיש כי מתייתר הצורך בדיון בטענות המשיבים לעניין האישומים הראשון והשני, משהוסכם על קיומן של ראיות לכאורה, ולאור הודאות המשיבים עצמם בחקירותיהם.
- הדיון יתמקד, אפוא, אך באישום השלישי - קשירת קשר לפשע - רצח בנסיבות מחמירות.

חקירות המשיב 1 -

20. המשיב 1, מהלך חקירה מיום 24.7.19, סיפר על שיחתו עם המשיב 2 בעניינו של ריאן, שכחייל בצבא האמריקאי השתתף בהרג מוסלמים ואיך **"אנחנו יכולים לרצוח אותו ואמין אמר שנשים לו חמצן אצטון..באגוז המכונית כדי לגרום לפיצוץ המכונית. בדקתי גם באינטרנט על חמצן האצטון והבנתי שהוא חומר נפיץ שנדלק במהירות. כמו כן בחודש יולי אבא שלי החליף את צופר האוטו ללחצן קטן ואני דיברתי עם אמין בטלגרם שאני מחכה ללחוץ על הלחצן הכוונה ללחוץ על לחצן מכונית תופת ופיצוצה..."**

21. בשיחה בין המשיבים מיום 10.7.19 שוחחו על ריאן שהוא "אפוססט" כי הוא נלחם עם הצבא האמריקאי באפגניסטן, המשיב 2 כתב לו "שהוא ישחט אותו ויחנוק אותו ואני כתבתי לו שנשים לו חבית נפץ מתחת לרכב שלו ושהוא יהיה קורנפלקס, אמיר כתב למה חבית יש שיטה יותר קלה כתבתי לו סכין ומזלג והוא כתב לי לא, חמצן האצטון...אמין כתב שישים חמצן האצטון בנייר כסף, נקפל אותה ונשים באגוז הרכב וכי יש עוד דרכים"

כששאל המשיב 1 את המשיב 2 כיצד יכין את חמצן האצטון, השיב לו האחרון שיש וידאו שמסביר על שיטה קלה וניתן להשיג את החומרים בחנות.

22. בחקירה נוספת מיום 24.7 - אמר המשיב 1 כי לאחר שיחה עם המשיב 2 על רצח ריאן הוריד ספר על התנקשויות. משנאמר למשיב 1 כי טענתו כי הכל היה בגדר דיבורים בלבד אינה עולה בקנה אחד עם הורדת חוברת התנקשויות יום לאחר השיחה עם המשיב 2 - שתק.

23. המשיב 1 חשב כי המשיב 2 היה רציני בדבריו להרוג את ריאן. לטענת המשיב 1 הוא הוריד את החוברות על התנקשות במידה **"ובעתיד יצטרך להרוג מישהו יהיה לו את הידע"** בהמשך הוסיף כי הוא מתכוון להרוג את הכופרים, שהם לטענתו "כל מי שנלחם במדינה האיסלאמית והורג מוסלמים".

24. בחקירה מיום 25.7 - אישר המשיב 1 כי הוריד את הספרים אודות רעלים, הכנת כלורופורם, הכנת חביות והתנקשויות, לאחר השיחה עם המשיב 2 על ריאן והרצון להרוג אותו כי הוא כופר וסייע לאמריקאים. המשיב 1 אישר שהוריד את הספרים על מנת לעשות בהם שימוש נגד כופרים.

25. בחקירתו מיום 5.8 סיפר המשיב 1 כי בפעם שעברה שנעצר ושוחרר נאמר לו ע"י השב"כ והמשטרה להתרחק מכל דבר שנקרא דאעש מכיון שזו עבירה על החוק **"אבל המצב שהייתי בו גרם לי לחזור לדאעש"**

26. המשיב 1 טען כי שוחח עם המשיב 2 על רצח ריאן **"מכיוון וגזר דין של אדם שרצח מוסלמים לפי השריעה המוסלמית הוא הריגה ולא משנה באיזה דרך"**. עוד הוסיף כי דאעש מיישם את השריעה המוסלמית. (8.8)

חקירות המשיב 2 -

25. המשיב 2 אישר אף הוא שיחה עם המשיב 1 על ריאן, והאפשרויות להרוג אותו מאחר והרג מוסלמים כחייל בצבא האמריקאי, ושיש דרך להכין חומר נפץ בעזרת חומרים קלים שאפשר לקנות מכל חנות ולהכין חמצן אצטון. המשיב 2 הוסיף כי מכיר את החומרים האלה מלימודיו ומקריאה בגוגל. (חקירה מיום 27.7.19).

26. המשיב 2 סיפר כי חיפש באינטרנט מידע על חמצן האצטון על מנת ללמוד את המבנה הכימי שלו, כי ידע שזה חומר דליק המשמש להכנת מטענים. (28.7)

27. בהתאם למזכר מעבדת חבלה מיום 5.8.19 ניתן להכין חומר נפץ טריאצטון טריפראוקסיד מחמצן, אצטון וחומצה.

סיכום של דבר -

28. על מהותה של עבירת הקשר נאמר בע"פ 2681/15 גדי בן שטרית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 14.2.16) כדלקמן -

"היסוד העובדתי בעבירת קשירת הקשר עניינו ב"כריתת הברית", היינו, בהסכמה שהתגבשה בין שני אנשים או יותר, לביצוע עבירה פלילית. היסוד הנפשי של עבירת קשירת הקשר מתגבש בד בבד עם ההסכמה לפעול יחדיו, למען הגשמת המטרה הפלילית, תוך הוכחת כוונתו של הקושר לממש את המטרה הפסולה, שלשמה נוצר הקשר... נאמר לא אחת, כי הקשר הפלילי דומה במהותו לחוזה אזרחי, שלגביו נקבע כי אין די בשלב המשא ומתן לצורך השתכללות החוזה, אלא שיש צורך בהסכמה ממשית לביצועו של החוזה. עם זאת, מידת המסוימות הדרושה לצורך השתכללותו של הקשר הפלילי, אינה זהה לזו הדרושה בחוזה אזרחי, ואין צורך להגיע להסכמה מפורטת ומדוקדקת לגבי פרטי העבירה. נפסק, בהקשר זה, כי די בהסכמה עקרונית לגבי ביצוע העבירה הפלילית שלשמה נוצר הקשר, מבלי שיש צורך ברמת פירוט ומסוימות, כנדרש במשפט האזרחי" (הדגשות אינן במקור)

29. מהראיות עולה הסכמת המשיבים להתנקשות בחייו של ריאן, וכוונה לכאורה, למימוש הרצח. כך למשל, המשיבים ביקשו להרחיב הידע באמצעות האינטרנט אודות חומר הנפץ שבכוונתם להשתמש, ספרים על התנקשויות ורעלים, סרטונים המסבירים כיצד להכין את חומר הנפץ והיכן ניתן לרכוש את החומרים.

30. העובדה כי המשיבים לא פעלו להשגת החומרים הנדרשים, אינה מעלה או מורידה, וניתן לייחסה הן לכך כי ריאן לא היה צפוי להגיע לביקור בארץ במועד קרוב, והן לעובדה כי נעצרו כשבועיים בלבד לאחר השיחה ביניהם בעניין.

31. די בבסיס הראייתי שהוצג בפני כדי לקיים את התשתית הראייתית הלכאורית להוכחת העבירה המיוחסת למשיבים באישום השלישי (קשירת קשר לביצוע פשע), ולא עלה בידי המשיבים לאיין תשתית זו או אף להצביע על כירסום בה.

32. משמצאנו כי קיימת תשתית ראייתית, ונוכח טיב האישומים ברי כי קיימת עילת מעצר.

ודוק- די היה באישומים הראשון והשני, ובראיות לכאורה שאינן שנויות במחלוקת לגביהם- על מנת להקים עילת מעצר ממשית ועוצמתית, המצדיקה הותרת המשיבים במעצר; מקל וחומר אמורים הדברים, מקום בו נקבע קיום ראיות לכאורה ביחס לכלל האישומים.

(לדיות עילת מעצר **בחלק** מהאישומים לשם קביעת מעצר- ראה **בש"פ 5363/19 הררי נ' מ"י** מיום 5/9/19).

33. המשיבים ביקשו להפנותם לשירות המבחן.

כידוע, מצוות המחוקק היא כי יש לשקול חלופה בכל מקרה ומקרה, גם כאשר עסקינן באישומים חמורים;

יחד עם זאת, במיוחד לאחר בחינת התשתית הראייתית, הגעתי לכלל מסקנה כי מסוכנות המשיבים כאן היא גבוהה, החשש להימלטות מהדין קונקרטי, ובמקרה זה, אין מקום להפנות לבחינת שירות המבחן, שכן חלופה לא תסכון בעניין המשיבים.

34. **ראשית-** המעשים הקונקרטיים- **הפצת החומר-** ביחס לאישומים הראשון והשני- המשיבים לא רק תמכו ברעיון המדינה האיסלמית, אלא אף ניסו להפיץ הרעיונות, ויצרו קשר עם גורמים עוינים.

המשיב 1 שקל לצאת לסוריה, או לטורקיה, התכתב עם ריאח, כמוגדר בכתב האישום, התכתב עם אבו עמרן, כמוגדר בכתב האישום ועם מנאצר מנאצר כמוגדר בכתב האישום. תכנים שקיבל המשיב 1 הועברו לאחרים.

המשיב 2 עמד בקשר עם גורמים המזוהים עם ארגון המדינה האיסלאמית, לרבות עבד אל רחמן כמוגדר בכתב האישום, תעלים אל אנסאר כמוגדר בכתב האישום, אבו צוהייב כמוגדר בכתב האישום, הכל על מנת לקבל תכנים העוסקים בטרור, והפצתם.

35. שימוש תדיר באמצעי תקשורת, לשם הפצת תכני טרור, תמיכה בארגון טרור, ויצירת קשר עם גורמים עוינים, יכול להיעשות באמצעים טלפונים סלולריים, מחשבים, ואמצעי תקשורת רבים; כך נהגו המשיבים, פעם אחר פעם. חלופה לא תאיין יכולת המשיבים לעשות כן ועל כן לא ניתן לאיין מסוכנות המשיבים

36. **שנית, פרקי הזמן-** ביחס למשיב הראשון, מדובר בפעילות הנמשכת לפחות משנת 2016 וביחס למשיב השני מדובר בפעילות הנמשכת לכאורה לפחות משנת 2014. אין מדובר באירוע ספוראדי, אלא בכוונה מתמשכת אידיאולוגיה העומדת על כנה (ולא רעיון בר חלוף).

37. **שלישית- האישום השלישי- משמעו-** על פי מסכת הראיות הלכאורית, בשל אותה אידיאולוגיה, זממו המשיבים להוציא מהכוח אל הפועל רצח של ריאח, בן דוד של המשיב 2 (!!)) עמו אין להם סכסוך לגרסתם הם, וזאת ע"י חומר נפץ; המוכנות להוציא מהכוח אל הפועל אירוע כה קשה מלמדת לעצמה

38. רביעית- עצם האישום- פגיעה בבטחון המדינה כללי-

עבירות ביטחוניות, ככלל מצדיקות את מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו, וזאת נוכח החשש שמי שמואשם בהן עשוי להמשיך לסכן את בטחון המדינה, גם אם לא הובאה ראיה קונקרטית הצופה את המשך פעילותו המזיקה בעתיד. ראו לעניין זה:

בש"פ 2975/06 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 7.5.06);

בש"פ 6506/07 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 4.9.07);

בש"פ 6506/07 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 4.9.07);

בש"פ 854/07 אבו דקה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 8.3.07);

בש"פ 2886/15 מדינת ישראל נ' אבו סאלח ואח' (3.5.2015);

בש"פ 550/18 פלוני נ' מדינת ישראל (1.2.2018);

בש"פ 5670/18 עמירה עובידה (08.08.2018);

בש"פ 1785/19 בלסם שראיעה נ' מדינת ישראל (25/03/19).

39. חמישית- העובדה כי מאחורי עבירת הביטחון, עומדת אידיאולוגיה, מגבירה הסיכון הנשקף מהמשיבים-

" בעבירות פליליות רגילות, ניתן לטעון כי קיים ספק ביכולת החיזוי והניבוי של מסוכנותו העתידית של הנאשם. "אי אפשר לאסור אדם על התפרעות לפני שהתפרע בפועל" (דוסטיבסקי המהמר 56 (נילי מירסקי תרגום 2002), מופיע בקיטאי-סנג'רו בעמ' 111). במקרה דנן, ההתפרעות בבסיס חטמ"ר אפרים כבר מאחורינו והשאלה שעל בית המשפט לבחון היא לגבי סיכויי ההתפרעות הבאה. בעבריינות אידיאולוגית, הנאשם מצהיר, או שהתנהגותו מעידה עליו, כי אינו מתחרט על מעשהו והוא דבק במשנתו האידיאולוגית המצדיקה ביצוע עבירות לשם מימוש או קידום האידיאולוגיה. רוצה לומר, כי במוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות (השוו להחלטתה של השופטת פרוקצ'יה בבש"פ 1159/10 ענת קם נ' מדינת ישראל בפסקה 15 ([פורסם בנבו], 14.4.2010))." בש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' עקיבא פנחס הכהן (15.1.2012) פסקה 10. ראו עוד:

בשפ 2806/14 מדינת ישראל נ' בנימין ריכטר (16.4.2014);

בש"פ 700/15 מדינת ישראל נ' שלמה רחמים טויטו ואח' (22.2.2015).

40. **שיטת- ביחס לארגון המדינה האיסלאמית, דאע"ש**, כבר הבהירה הפסיקה כי מדובר במקרים המקימים מסוכנות מיוחדת וחומרה מיוחדת.

בבש"פ 6539/15 מ"י **כרים בן מורסל אבו סאלח**, קבע כב' השופט עמית, ביחס לצעירים שפעלו אידיאולוגית בלבד (ללא אישום שלישי כבעניינו)-

"ייתאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה"מותרות" של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. **ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא. עניינו בעבירות ביטחוניות בעלות אופי אידיאולוגי, ובמוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות** (בש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' הכהן [פורסם בנבו] פס' 15 (15.1.2012))."

בבש"פ 3379/16 אחמד בן נביל אחמד נ' מ"י, שב כב' השופט עמית וקבע, כי בנסיבות של גישה אידיאולוגית, ותכנון מעשים (בדומה מאד לעניינו), אין מקום לשקילת חלופה-

" ובקיצור, **לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים, כפי שמיוחס לעורר שבפנינו. לא אחד כי "האימונים" בפיינטבול של מסארוה יכולים להעיד על החובבנות של השניים, וכי מהודעות השניים עולה כי הם לא הגיעו לכדי שלב מתקדם של מעשים, אך תחילת מעשה במחשבה, והעורר חצה את הגבול. בהינתן כי בעבירה בטחונית עסקינן, ובהינתן חזקת המסוכנות והמסוכנות הטבועה בעבירות כגון דא, על רקע אידיאולוגי, איני סבור כי יש מקום לחלופת מעצר, כפי שהוצע על ידי העורר.**"

41. דברים דומים קבע כב' בית המשפט העליון גם בפרשת בש"פ 2291/15 מ"י נ' **עלא אדין**. כב' בית המשפט העליון מתרשם כי בנסיבות של החזקת אידיאולוגית דאע"ש, ומסוכנות ממשית, אין צורך בשליחת נאשם לתסקיר, נוכח המסוכנות הגבוהה העולה. **שם לא היה מדובר בקשירת קשר לביצוע רצח על רקע הגישה האידיאולוגית ועדיין חומרת עבירות הביטחון בהקה במסוכנותה;**

כב' השופט מזוז קובע אפוא-

"נוכח האמור, לא ייפלא שבית משפט קמא לא ראה מקום לבקש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. אכן, מקום בו השתכנע בית המשפט כי חלופת מעצר לא תסכון, רשאי הוא לשלול חלופת מעצר גם מבלי להיזקק לתסקיר שירות המבחן (בש"פ 51/10 אקרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.1.2010); בש"פ 1795/15 גרובר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.4.2015); בש"פ 2374/15 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (22.4.2015)). נזכיר גם, כי כאשר מדובר בעבירות נגד ביטחון המדינה הכלל הוא, כי יש הצדקה להורות על מעצרו של

נאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 6378/10 עיסאוי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (19.9.2010)).

42. **שביעית** לפחות ביחס למשיב 1- אין ספק כי המשיב הותרה ע"י גורמי שב"כ. בעוד ב"כ המשיבים ראו בכך נסיבה מקילה, סבורני כי יש בכך להגביר החומרה, עת חרף ההתראה, בחר המשיב להמשיך בפעילותו האסורה, ואף הגביר מאמציו, המשיך להתקשר עם סוכני חוץ, להתעניין ולהתאמן למטרות טרור, והפיץ אמצעים לשם תמיכה וארגון מעשי טרור.

ראה לעניין זה- בש"פ 6331/16 **מחמוד עבד אל פתאח נ' מ"י**.

גם במקרה זה, ראה כב' בית המשפט העליון במעשי המשיב כבעלי מסוכנות קיצונית, ועל כן סבר, כי אין מקום לשלוח המשיב לתסקיר. כב' השופט הנדל מציין-

"גופי הביטחון הכללי של מדינת ישראל קשר עם העורר, התריעו בפניו על החשדות הקושרים אותו בפעילות אסורה והתרו בו לבל ימשיך במעשיו. חרף זאת, בחר העורר שלא לנתק קשר עם פעילי הארגון ודבק בהתנהגותו האסורה. לנוכח אלה, סבר בית המשפט המחוזי כי קיימת מסוכנות רבה מן העורר וחלופת מעצר בעניינו לא תסכון. איני מוצא פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי".

43. ביחס למשיב 2 יצוין כי קיימת גם עילה מובהקת של חשש הימלטות מן הדין, בהיות המשיב 2 טרם מעצרו סטודנט בסלובקיה

44. **שמינית-** לא למותר לציין כי ביחס לשני המשיבים, הציעו ב"כ המשיבים לשחררם לחלופת מעצר בטמרה, המקום בו ביצעו לכאורה העבירות נשוא האישומים, ולפיקוח מי שהיו אמונים על השגחתם עוד עובר למעצרם.

45. משלל טעמים אלו, סבורני כי עילות המעצר בעלות עצמה גבוהה ביותר, וכי המסוכנות הנשקפת מהמשיבים, שניהם, לבטחון מדינת ישראל ובטחון הציבור, הנה קיצונית.

אני מורה על מעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.